

**ZARZĄDZENIE NR 1713/2012
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 2012-06-25**

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie zmiany uchwały Nr XLV/424/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg z późn. zm.

Na podstawie art. 30 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie zmiany uchwały Nr XLV/424/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg z późn. zm.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XLV/424/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 kwietnia 2004 r.
w sprawie stawek za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową,
remontem, utrzymaniem i ochroną dróg z późn. zm.

Na podstawie art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych
(tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwała,
co następuje:

§ 1.

1. W uchwale Nr XLV/424/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 kwietnia 2004 r.
w sprawie stawek za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową,
remontem, utrzymaniem i ochroną dróg z późn. zm., wprowadza się następujące zmiany:

1) Paragraf 4 pkt 1) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) ogródków gastronomicznych – 1,20 zł.”,

2) Paragraf 4 pkt 2) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) ogródków gastronomicznych – 1,30 zł.”,

3) Paragraf 4) pkt 3) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) ogródków gastronomicznych – 1,40 zł.”,

4) Paragraf 4 pkt 4) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) ogródków gastronomicznych – 1,50 zł.”.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku
Urzędowym Województwa Małopolskiego, nie wcześniej niż z dniem 1 sierpnia 2012 r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z postanowieniami art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 z późn. zm.), zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi, w drodze decyzji administracyjnej, przy czym na mocy art. 40 ust. 3 powołanej ustawy, za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę, której wysokość określa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały, kierując się przy tym wytycznymi statuowanymi w art. 40 ust. 2, 4, 5, 6, 9 i 10 ustawy o drogach publicznych.

Zarówno ustawa o drogach publicznych, jak i ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 108 poz. 908 z późn. zm.) traktują drogę oraz jej składniki jako zorganizowaną całość przeznaczoną zasadniczo do prowadzenia ruchu, czyli przemieszczania się osób, zwierząt i rzeczy. Artykuł 45 ust. 1 pkt 4 Prawa o ruchu drogowym zabrania wykorzystywania drogi lub poszczególnej jej części w sposób niezgodny z przeznaczeniem. Użytkowanie drogi publicznej do zaspokajania innych potrzeb jest dozwolone, lecz tylko wyjątkowo. Przy czym powszechny dostęp do dróg publicznych, należy wiązać z publicznym prawem podmiotowym gwarantującym każdemu swobodę poruszania się po terytorium państwa oraz przekraczania jego granicy. Źródłem tego prawa jest art. 52 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.). Drogi pełnią funkcje komunikacyjne ułatwiające pokonywanie odległości. Jest to podstawowe przeznaczenie drogi.

Przy czym, jak trafnie podkreśla się w piśmiennictwie, obszar pasa drogowego jest zarezerwowany do prowadzenia ruchu. O takim przeznaczeniu tej przestrzeni decyduje rdzenny element pasa drogowego, jakim jest droga. Pas drogowy, z pewnymi wyjątkami, nie może być zajmowany w inny sposób niż przez prowadzenie ruchu. Każde zajęcie pasa drogowego powoduje niedogodności w realizacji funkcji komunikacyjnych drogi publicznej. Zaistnienie stanu niezgodności z przeznaczeniem pasa drogowego, niespowodowane przy tym zamiarem podniesienia jakości substancji drogowej, jest co do zasady zakazane (Wojciech Maciejko, Paweł Zaborniak, *Ustawa o drogach publicznych – Komentarz*. Warszawa 2010 r.).

Istota stawek opłat za zajęcie sprowadza się do wywarcia ekonomicznego nacisku na podmioty użytkujące przestrzeń pasa drogowego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem, tak aby dokonywane było to jedynie w niezbędnym zakresie. Miara intensywności niniejszego nacisku ustalana jest indywidualnie przez każdą z gmin, w oparciu o uznanie mieszczące się w granicach zakreślanych przez art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych. Statuowana dotychczas wysokość stawek opłat za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, determinowana jest w szczególności interesem publicznym, jakim jest, ochrona całości i integralności przestrzeni pasa drogowego, a także zachowania jej głównych, komunikacyjnych funkcji. Wskazania w tym kontekście również wymaga, iż opłata karna za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi ustalana jest jako iloczyn stawki opłaty podstawowej, zgodnie z art. 40 ust. 12 ustawy o drogach publicznych. Wysokość stawek opłat podlega zmianom w zależności od stopnia ochrony, jaka w danym okresie czasu jest konieczna dla celów wprowadzenia opłat za zajęcie.

Wskazania przy tym również wymaga, iż w ramach uregulowań związanych z opłatami za zajęcie, doktryna prawa administracyjnego w sposób jednoznaczny opowiada się za dominacją interesu publicznego (P. Zaborniak, *Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 stycznia 2008 r.*, sygn. akt II OSK 1846/06). Jego realizacja

musi być podstawowym czynnikiem kształtującym określenie wysokości stawek przedmiotowych opłat.

Uchwała Nr XLV/424/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 28 kwietnia 2004 r. poddawana była bieżącym analizom pod kątem niezbędności przyjętego stopnia ochrony podstawowej, komunikacyjnej funkcji dróg publicznych, jaki statuowany był zmianami wprowadzonymi uchwałą Nr XXXIV/446/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 grudnia 2011 r. Podkreślenia w tym kontekście wymaga, iż pomimo priorytetowego znaczenia powołanej wartości, jako podstawowego wyznacznika kształtowania stawek opłat za zajęcie, jednostka samorządu terytorialnego powinna mieć na względzie dyrektywę możliwie daleko idącego wspierania przedsiębiorczości, określoną w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 220 poz. 1447 z późn. zm.), w tym również tej, prowadzonej w obrębie przestrzeni pasa drogowego.

Mając na względzie powyższe uwarunkowania, zasadnym jest ukształtowanie, w odniesieniu do ogródków gastronomicznych, stawek opłat za zajęcie w kształcie wprowadzanym niniejszą uchwałą. Pozwoli to na zachowanie aktualnie koniecznego stopnia ochrony przestrzeni pasa drogowego, a także nie będzie wiązało się z nadmierną uciążliwością dla podmiotów użytkujących pas drogowy w celu usytuowania w jego granicach ogródków gastronomicznych.

W odniesieniu do skutków finansowych dla budżetu Miasta Krakowa zamian, jakie niosą zapisy zamieszczone w niniejszej uchwale wskazania wymaga, iż ich jednoznaczne określenie w obecnej chwili nie jest możliwe. Można się liczyć ze spadkiem dochodów w zakresie ogródków gastronomicznych aktualnie usytuowanych w granicach pasa drogowego. Niemniej jednak, obniżenie kwoty opłaty powinno skutkować zwiększeniem liczby przypadków zajęć i ich ogólnej powierzchni. Wiąże się to z kolei ze brakiem spadku dochodów dla budżetu Miasta Krakowa w ogólnym rozrachunku.